

Pejzaži ili kružno traženje riječi (1989)

žuta

čunak
sunca
prosipa ostatke svjetla
proteže zadnje zrake

lomi stabla krovove
nabore kuća
gradeći tišinu
spomenik noći

crvena

ptice u gomilama
prekrivaju kamene krovove
crveno nebo
razdor svjetla

slani svijet
polako
prihvaća
nagib noći

Povijest tišine

vidim ih
horde barbara
dolaze na obalu
gologlavi u krznu

metalni nakit
metalno oružje
prvi koji dolaze
zastaju

iza u prljavoj gomili konji žene djeca
blatnjave stope polovine kontinenta
pred njima
svjetlo

blještavi novi svijet
plavo oko nepoznatog boga

San o slici

jedan mala krletka
kratko lutanje u suton
uže od katrana
u dvorištu napuštene tvornice

bili smo na trgu
na trgu pod plahtom sunca
čekali smo
čekali zaklon u zglobu svjetla

negdje drugdje
na zidu visi kugla vremena
glava naranče
neravnim perom

lomi ploču
istog trajanja

Pejzaž djetinjstva

kore naranči zadržavaju miris i poslije više dana
potpuno isušene pucaju krto kao kreda
miris je slab ali prisutan
ostaje na vrhovima prstiju

htio bih da se moje tijelo nakon smrti dugo suši
na suncu i vjetru da postanem žućkast i bijel
kompaktno krto tijelo koje se drobi meko
lagano kao kreda

Hora

moj djed
hidalgo potkresanih brkova
umre hitro
hodajući

nepismen i nijem
u haljini od hostije i humusa
ne htjede vidjeti nikog oko sebe
i dok smo zažmirili na tren

djed hitro uraste u zemlju
negdje tamo na ishodu
pored grma hrena
ili u korijen oraha

Pljusak, moj mecena

trotakt motor trotakt tratina trotakt
aktovka ambar u ruci izrijek romb
trotakt bačva trotakt rotor okret
elegija na lađi vjetar slan val žut
alibi morskih nimfi fagot trotakt
tropski trn ruševine šlagvort šapat
antilopa u prolazu dnevni damar drhtaj
faza tame tijesak faza jutra trohej epistola
hrama ophod u ritmu faze nema neznana
neuma kao korak kao karika kao kvadar
raster glazbe lahor ponad stola lapis laviran
izvor u orahu vosak u venama eoni eoni
struje u kostima uraslih u zemlju vodenih
duhova donatora travnatih rima drvenih
ratnika krevet stolac libar stol duvar
papir tu krv se puši i kad se mača mašiš
mastiljav čelik kad potegneš smrt ti na ramenu
čući bojno polje bjelinu bljeskom osvojenu
iskrom pera pripališ pljusak moj mecena
šuti

Dijagonala

u tvorničkoj hali limbu malog svijeta izlomljenom
ehu horizontu ritma u izgubljenoj tami otoku u hodu
u drveni suton barikadu bijelog u tvorničkoj hali
bačvi čvrste boje udubljenom krugu odrazu bez slike
meandru bez ruba obali u nizu izvorištu rata rukavcu
bez rijeke jakobinskoj kvrgi kvadratu bez plohe lomljenom
bez ugla bez ugla bez ugla bez ugla u glazbi u glazbi
u glazbu u glazbi bez zvuka bez odjeka bez jeke bez
krova bez vatre u eteru na tragu bez puta bez puta bez
znaka bez akova i vode na dnu bez zida bez sjenke i smisla
bez zraka i zemlje i ako nemaš više daha zastani tog
gustog dana i sjediš u svojoj sobi za stolom gol gluh
nepomičan osluškuješ jedan šum sa strane laganim hodom
prolaziš Sonnenallee Urbanstrasse preko Lindenstrasse
desno duž Oranien možda na Moritzplatz ili negdje južno
prema Tempelhofu lutati satima pored kanala lutati ili
sjediti cijelu noć sa dva Poundova i jednim Petrarčinim
stihom u jednom uhu u tom oblom prostoru postaviti duž
dijagonale traku papira i omanje zrcalo na vrhu i zatim
zaboraviti zaboraviti na večer koje se spušta u kapljama
meda na uličnu viku i drveni nož na spiralni portret i
orah od zlata zaborav kao vrtlog smješten pri početku
nepravilnog ritma

* * *

bjeh bijel bijel poput mravlje staze u kristalnom
podnevu tamo niz obrub šume dugo dugo vijugavo
od dvorišta sivog djeda dugo dugo do završnog
akorda jedne solo dionice bijel na bijeloj kiši
negdje na mostu iznad čelične ploče vode
slijevahu se slapovi svjetla kroz ogradu i
vladao je dan vladala je noć vladalo je bijelo
bijeli šum u mojem uhu kad bjeh bijel bijela riba
dim rebro anđela skriveno u ormaru među rubljem
i lavandom pored platna i blijedih slika bijel
od soli iza kuće na otoku gdje bih satima gledao
planine koje se izmiču ili šutke pripalio novu cigaretu
kad je u sobu ušao moj prijatelj i odmah otišao
čuo se štropot suđa u kuhinji počela je padati kiša
i dostatno za jednu vječnost netko pjeva
on the sunny side of the street jer prsti su mi bijeli
bjelji od niklovanog zvuka ove kiše što
polako polako u offu ulazi u bijelu zonu
bijelog ritma snova

Srce

i mutni i ravni
zvukovi mira tonovi tišine
ritam tišine mirisi snova
umor širi crtu jeke valjak svjetla
visak tame valjak svjetla visak tame
muk tvrd zvuk muk krt zvuk
svjetlo visi tama valja nit titra
titra i traje
potom dugo odjek tutnji
dugo potom bubnja trunje
srce sunca točke sipa